

Punčka s kozarcem

Spet kozarec ti prinaša,
z biseri v očeh.
Nese ga k tvoji roki,
roki, ki bi morala za njo skrbet.

Kozarec za kozarcem,
po vsaki kaplji hočeš še.
Se sploh zavedaš, kaj še delaš?
Izgubil si se, mar ne?

Majhna punčka si oddahne,
ko steklenica se odmakne.
A hudo se je zmotila,
ker tebe žeja, še vedno ni spustila.

Nova steklenica,
ki po mizi se polije.
Punčka kriva za vse,
tako se dan v noč prelije.

Sedaj ne teče samo vino,
po licu nežno solze ji drsijo.
Kapnejo v kozarec piva,
ki njemu spet ga je nosila.

Okus v kozarcu grenkejši kot nekoč,
ta spomin, ki je zbledel.
Kot solza tisto noč,
kot šopek rož je ovenel.

Čprav vse je zgodovina,
spominov težko se znebiš.
Ob pogledu na kozarec bolečina,
v njem grenak priokus dobiš.

Vprašanj neskončno,
mar spomin napačen je?
Ne vprašaj zdaj očeta,
on zanikal bo vse.

Avtorica: Pia Krajnc, 9. c
OŠ Lava Celje
Mentorica: Tjaša Gerčar